

A Tisza Párt erdélyi mutációja

2026 május 23. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

MAGYAR ÖNRENDELKEZÉS – Kátai István Facebook-bejegyzése a politikai semmitmondás magasiskolája.

Mid?n április 26-án Kátai István, az els? erdélyi Tisza-sziget megalapítója bejelentette, hogy Tartás és tisztesség–Romániai Magyar Egységpárt néven új politikai pártot alapít, sokaknak eszébe juthatott a klasszikus

vicc a púpossal és a törpével. Hadd idézzem:

Éjszaka a temet?ben a púpos elé pattan egy törpe, és megkérdezi:

- Mi van a te hátadon?
- Egy púp.
- Kell az neked?
- Nem.
- Akkor elveszem.

A púpos hirtelen kiegyenesedik, boldogan látja, hogy már nem is nyomorék. Siet haza, s találkozik a sántával. Elmeséli, mi történt. A sánta azonnal a temet?be rohan, megkeresi a csodatev? törpét. Oda is ugrik hozzá a törpe.

- Mi van a hátadon, te sánta?
- Semmi.
- Akkor nesze, itt egy púp.

Úgy kell nekünk új magyar párt, mint viccbeli sántának a törpe ajándéka.

A tágan értelmezett Erdélyben az érdekképviseletnek megvan a maga törékeny egysége, lassan kialakult a kollektív bölcsességnek egy olyan gyakorlata, hogy a politikai pluralizmus az önkormányzati választásokon érvényesül, ott sem minden megyében és településen, hanem jellemz?en tömbmagyar területeken, ahol nem kerül veszélybe a magyar képviselet.

Parlamenti és európai parlamenti választásokon a 2007-es EP, valamint a 2012-es országgy?lésit leszámítva valamiféle együttm?ködést sikerült kialakítani, amiben egyébként a Fidesznek is megvolt a maga szerepe. A közhiedelemmel ellentétben ugyanis a nagyobbik kormánypárt nem élezte soha az erdélyi politikai ellentéteket, hanem tompítani igyekezett azokat, a megegyezés irányában terelgetve a politikai aktorokat.

Hogy mi történik majd a következ? fordulóban, tekintve, hogy az Erdélyi Magyar Szövetség parlamenti képvisel?je, Zakariás Zoltán kilépett a nemrégiben az RMDSZ-frakcióból, s a Fidesz által a konszenzuskeresés irányában kifejtett nyomás ellenzék?l értelemszer?en kisebb lesz, azt még akkor sem tudni, ha a TT-RMEP egy politikai lufi marad.

Miel?tt azonban erdélyi magyarság bukaresti törvényhozásbeli képviseletének megsz?ntét vizionálnánk, hadd jelezzem, hogy bár a médiában az öt százalékos küszöböt emlegetik ismételten, Romániában van egy alternatív küszöb is, amit kifejezetten az RMDSZ számára iktattak b? tíz éve a választási szabályozásba. A 208/2015. számú törvény 94. cikke (2) bekezdésének a) pontja szerint: „A választási küszöb az országos szinten leadott összes érvényes szavazat öt százaléka, vagy legalább négy választási körzetben az összes érvényes szavazat húsz százaléka minden választási résztvev? esetében.” A körzet a megyéket jelenti, márpedig az RMDSZ Hargita, Kovászna, Maros és Szatmár megyékben jóval húsz százalék felett szokott teljesíteni. Nem eszik tehát olyan forrón a kását.

Más kérdés, hogy van-e bármiféle választói igény az új politikai formációra.

Nézzük a zömmel Erdélyb?l beérkezett levélszavazatok megoszlását. A Fidesz–KDNP 282 028 szavazatot kapott, ami 84,04 százalékos támogatottságnak felel meg, a Tisza Párt 46 482-t, ez 13,85 százalékot jelent, a Mi Hazánk 5210 szavazattal, illetve 1,55 százalékkal kellett beérje. A külhoni magyarok szavazati jogának megvonása mellett kampányoló, de a szavazók által a történelem szemétdombjára juttatott DK-nak is jutott 1184 voks (0,35 százalék), a Kutyapártnak pedig 687 (0,20 százalék).

Csaknem 14 százalék elvben elég ahhoz, hogy egy párt megkapaszkodjon az önkormányzatok szintjén, akad ám néhány bökken?. Az egyik, hogy az anyaországi pártok erdélyi népszerűsége nem konvertálható egy az egyben az erdélyi politikai arénában szerepl? támogatottjaik szavazataira. 2008-ban több olyan MPP-s polgármesterjelölt elbukott, aki mellett [Orbán Viktor](#) a helyszínen személyesen kampányolt. 2012-ben a Fidesz a tétjeit az Erdélyi Magyar Néppártra tette, amelynek eredménye nem haladta meg ennek dacára a húsz százalékot a magyar

szavazatok körében és a párt meg sem közelítette az akkori alternatív küszöböt. Ezek után következett a Fidesz–RMDSZ-kiegyezés, ami miatt az RMDSZ Szövetségi Képviselői Tanácsának legutóbbi ülésén Markó Béla tetemre hívta Kelemen Hunort a ballib sajtó örömködésének közepette.

Markó mindig görbén nézett a Fideszre, nála a fennem hirdetett „egyenlő távolság elve” az egyes anyaországi pártoktól azt jelentette, hogy balra nyitottak vagyunk, jobbra meg zártak. Emlékeztet, hogy 1999-ben a csíkszeredai kongresszus alkalmával a kétségbevonhatatlan nemzeti elkötelezettségű MIÉP meghívóját visszamondták, míg a globalista-nemzetellenes MSZP és az SZDSZ képviselői ott lehettek a gyűlésen.

Kelemen Hunorral lenne mit vitatkozni egy erdélyi nemzeti-autonomista hazafinak, hogy konkrét ügyet is említsek, belső körökben senki nem tagadja, hogy RMDSZ-es nyomásra szüntette meg a Fidesz-kormány az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács „demokráciaközpontjait”, amelyek kis túlzással erdélyi kormányablakokként működtek és egész tevékenységükkel, amiben kiemelt szerepet játszott a honosítási dossziék összeállítása, nemzetpolitikai célokat szolgáltak.

De amikor Markó Béla ugrik neki, aki hiba nélkül mondja fel újra és újra a woke-globalista uniós agendát a határkerítés, az LMBTQ, vagy a globalista úthenger elötti utolsó mentsvárnak számító nemzetállam ügyében, aki Gyurcsányt leszámítva az egyetlen politikai vezető volt, aki nyíltan ellene beszélt a legnagyobb hatású autonomista akciónak, a Székelyek nagy menetelésének, akkor csak feltámad némi együttérzés az emberben.

Féleként ha belegondolunk, hogy mi is a „fejmosás” oka. Kelemen Hunor megfizetve a legtöbb kérdésben, így a belpolitikában és nagyrészt a külpolitikában is a maga autonómiáját, szimbolikus kérdésekben is a választási kampányban kiállt az Orbán-kormány mellett és partner volt az anyaországi támogatások célba juttatási rendszerének alakításában és működtetésében. Hogy utóbbit lehetett volna jobban csinálni, az biztos, de Markónak aligha ez csípte a szemét, hiszen elnöksége idején az anyaországi támogatások az új klientúraépítést szolgálták. Hanem a Fidesz melletti ismételt kiállás zavarta. Ami, hadd jegyezzem meg, nem terjedt odáig, hogy az RMDSZ is csatlakozzon a Patrióták pártcsaládjához.

Visszatérve a Tisza Párt erdélyi mutációjára, ennek neve, abszurditását leszámítva sem ígér sok jót. Tartásról és tisztességről beszélni egy olyan párt farvizén létrejött politikai szervezet vonatkozásában, amelynek elnöke arra alapozta politikai karrierjét, hogy titokban felvette a felesége mondatait, majd évekig zsarolta a felvétellel, amit később nyilvánosságra is hozott, amelynek elnöke feltételezése óta egyik hazugságot halmozza a másikra, s a mentelmi jog mögé bújik a telefoneltulajdonítás ügyében, nos, ez egyenesen tragikomikus.

De ha a teljességgel megalapozatlan önfényezést a politikai inherens részének tekintjük, nézzük a „romániai” önmeghatározást, amely sajnos az RMDSZ nevében is benne van, arra visszavezethetően, hogy a szervezetet megalakító, majd eluralkító klikk bukaresti volt, akik oktrojálták rá az erdélyi önmeghatározást szorgalmazókra a kifejezést. Szócs Géza mutatott rá a kilencvenes években, már a „romániai” önmeghatározás megcsontosodása után, hogy mégiscsak többet számít az ezeréves erdélyi magyar múlt, mint az, hogy az öndefinícióból kiesnek a tragikus sorsú csángók és a bukaresti funkcionáriusok.

Nem mellesleg „romániai” szervezetet bármikor alapíthatnak a szírek, a vietnámiak vagy a kongóiak, de hány nemzet vagy nemzetrész mondhatja el magáról azt, hogy szülőföldjén él több, mint ezer éve? Ami pedig a név további részét illeti, egyik oldalról vélhető, hogy nemcsak nekem jut eszembe elsőre az RNEP, Vatra Romaneascăhoz köthető, szélsőséges magyarellenes Románok Nemzeti Egységpártja, másik oldalról pedig meglehetősen ironikus, hogy egységpártnak nevezi magát egy szervezet, amely negyedik pártként alakul meg egy olyan politikai piacon, ahol a választóközönség tízévente kétszázezer lélekkel fog.

Káta április 26-án az ígérte, hogy másnap kiteríti a lapjait. Meg is jelent a Facebook-oldalán, a párt egyetlen hivatalos világhálós platformján egy hosszabb bejegyzés, amely a politikai semmitmondás magasiskoláját képviseli. De hát volt kitől tanuljon, az anyapárt eleve azzal indított, hogy nem lehet mindent elmondani, mert akkor megbuknak, választás után pedig mindent lehet.

Azt pedig, hogy „mindent lehet”, szemlátomást komolyan gondolják. Az új miniszterelnök példátlan hangnemből gyalázza megválasztása óta (is) politikai ellenfeleit, lép át szokásjogi normákon, s nemcsak a köztársasági elnököt alázza meg ismételt arcátlanul, de a magyar alkotmányosságot is, az ország első polgárának a fotókról való retusálási ötlete pedig a legsötétebb történelmi korszakokat idézi.

Nos, ez az, amire az erdélyi közeg nem rezonál. Sőt vélhet?, hogy az erdélyi Tisza párti szavazók nagy része is szemlesütve figyeli, mit m?vel választottja. Ígérhet Káta „radikális szeretetkampányt” meg „felszabadítást”, hirdetheti egymás tiszteletét, amíg kéjjel osztogatja oldalán az új miniszterelnök alázós bejegyzéseit, potenciális hívei el?tt is hiteltelen marad.

Az RMEP nem t?nik életképes formációnak már csak azért sem, mert az új miniszterelnöknek sokkal inkább érdeke a kiegyezés az RMDSZ-szel, aminek els? lépése már meg is történt, mint az, hogy nyakába vegyen egy esélytelen zöldmez?s politikai beruházást.

Borbély Zsolt Attila - www.magyar nemzet.hu

Ajánló